

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutviones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1602

40. De Encænijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14077

doneo templum à Chaldæis est igne exustum, & Iudæi in Babylonem captiui abducti sunt. Et de hoc igne intelligitur locus libri Machabæorum proxime allatus. Porro dies hic dati ignis, siue festus, siue celebris tantum fuit, ex lege Moysis non colebatur: Immo recentiores Iudæi dicunt, in templo secundo semper coelestem ignem descendisse super sacrificia. Nimirum isti, libros Machabæorum minime, vt canonicos & sacros habent, nec agnoscunt.

Caput XL.

De Encænijs.

Præter dies festos Moysis lege præscriptos, colebant Iudæi diem sacrum vigesimum quintum mensis noni, & hic erat dies festus Encæniorum. De quibus apud Ioannem sic legitur: *Facta sunt Encænia in Hierosolymis, & hyems erat.* Sunt autem Encænia, dies dedicationis templi: Græci namque ἑνεανίας dicunt, quod Latini, renouare, vel dedicare. Templum Iudæorum ter est dedicatum: primo, cum est constructum à Salomone: Secundo, cum est iterum ædificatum post reditum à captiuitate Babylonica: Tertio, cum ex parte dirutum & pollutum à Gentibus sub Antiocho Epiphane, mandatum & dedicatum est tempore Iudæ Machabæi, de quo ita proditum est in libris Machabæorum.

Et ante motum surrexerunt, quinta & vigesima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centesimi quadragesimi octauo anni, & obtulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum nouum, quod fecerunt secundum tempus, & secundum diem, in qua contaminauerunt illud Genes. In ipsa renouatum est in Cantico, & citharis, & citharis, & cymbalis. Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, & obtulerunt holocausta cum lætitia. In huius igitur beneficii memoriam colebantur singulis annis Encænia, non autem in recordationem primæ aut secundæ dedicationis, nam post ea, quæ attulimus statim sequitur: *Et statuit Iudas, & fratres eius, & vniuersa Ecclesia Israel, vt agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo, à quinta & vigesima die mensis Casleu, cum lætitia & gaudio.*

Fiebant porro Encænia diebus octo, quia dies octo Iudæi in illa dedicatione templi lætissime consumplerunt. Voluerunt autem tot dies in dedicatione consumere; memores celebratis Tabernaculorum, quam Iudæi per octo dies magna cum lætitia colebant. Sic enim secundo Machabæorum libro scriptum est: *Et cum lætitia diebus octo egerunt in modum Tabernaculorum, recordantes quod ante modicum tempus diem solemnem Tabernaculorum in montibus, & in specianti more bestiarum egerant. Propter quod iherosolymos & ramos virides, & palmas proferebant eis, qui prospera mundare locum suum. Sic ibi. Quare verisimile est primum, & octauum diem Encæniorum fuisse festos & solemnes; ceteros non item, sed celebres tantum, ob sacrificia, quæ in illis offerri solebant.*

Caput XLI.

De Sacerdotibus Leuiticis.

Tribus totam Leuiticam Deus sibi consecrauit, vt in Tabernaculo, & deinde in templo ministraret, vt in libro Numerorum scribitur: hinc factum est, vt cum recenserentur viri à vigesimo anno, qui possent ad bella procedere, veruerit Deus Leuitas numerare, quoniam non ad militiam, sed ad ministerium in templo erant diuinitus destinati, vt patet ex eodem libro. Erant igitur omnes Sacerdotes, Leuitæ, hoc est, ex tribu Leui, non tamen erant omnes Leuitæ Sacerdotes. Vnde apud Ioannem legitur: *Miserunt Iudæi ab Hierosolymis Sacerdotes & Leuitas ad Ioannem.*

Leuitarum ætatem docemur Numerorum 8. qualem esse oportebat: nam à viginti annis ingrediebantur in templum, vt in eo ministrarent, & cum quinquagesimum ætatis annum impleuerant, à ministerio & officio cessabant. Tantum custodiebant, quæ sibi committebantur. Sed Numerorum 4. legitur, Leuitas numerari à trigesimo usque ad quinquagesimum annum. Ceterum hoc cum primo non pugnat: nam hoc intelligitur, vt à trigesimo anno onera Tabernaculi inciperent deferre, quippe qui erant firmiter viribus: à vigesimo vero quinto anno Leuitæ consecrabantur, vt citò possent priores, & antiquiores sua opera iuuare, ac in eorum locum substitui.

Leuitarum familia, officia, & munera eorundem, in libro Numerorum cap. 3. & 4. describuntur. Sacerdotium soli Aaroni & filijs eius datum est: quorum partes erant victimas & sacrificia offerre, & orare pro populo. Aaron summus Sacerdos fuit, eius filij, minores Sacerdotes erant, Nadab, Abiu, Eleazar, & Ithamar. Duo priores, vt dixi, coelesti igne perierunt, quod alienum ignem obtulissent, & liberos non reliquerunt. Vnde posteriores duo, Eleazar scilicet & Ithamar, soli cum patre relicti sunt. Eleazar patri successit, & deinde transit ad eius posteros pontificatus: qui omnes referuntur vsque ad exilium Babylonicum, vt est in lib. Paralip. c. 6. Ad primogenitos vero Pontificatus transmittentur: quare minores Sacerdotes fuerunt omnes alij, qui ex alijs filijs Eleazari, & ex filijs Ithamari genus & originem duxerunt. Posterius Moysis numerati sunt inter Leuitas, vt legitur in lib. Paralip. c. 6. & 1. Paralip. cap. 23. quia Sacerdotium datum est Aaroni & filijs eius.

Ritum, quo Leuitæ consecrabantur, habemus in libro Numerorum. Cum Pontifex consecraretur, immolabantur hostiæ, & ad ostium tabernaculi Testimonij lauabatur aqua, & sacris vestibus induebatur, & caput eius perfundebatur copia sacri olei, id est, aromatici liquoris, qui à barba ad oram vsque vestimenti eius defluebat: cuiusque odore totus populus exhilarabatur. Vnde illud Psalmi: *Ecce quam bonum, & quam iucundum, habitare fratres in unum. Sicut vnguentum in capite quod descendit in barbam, barbam Aaron, quod descendit in oram vestimenti eius.*

Minores